

Горенко Микола,
Студент 4 курсу напрямку підготовки
«Економіка підприємства»
Науковий керівник: **Печенюк А.П.,**
к.е.н., асистент кафедри економіки, підприємництва,
торгівлі та біржової діяльності,
Подільський державний аграрно-технічний університет,
м. Кам'янець-Подільський

ЕКОНОМІЧНА СУТНІСТЬ ПОДАТКУ НА ВИВЕДЕНИЙ КАПІТАЛ

Впровадження податку на виведений капітал – це одна з тих реформ, яку пропонує і готовий відстоювати реальний бізнес в Україні. Ця ініціатива однаково важлива як для малих та середніх підприємств, які хочуть збільшувати свої виробничі потужності, так і для великих корпорацій, які готові приносити інвестиції в Україну та посилити тут свої позиції [1].

В Україні запроваджена класична європейська модель податку на прибуток, згідно з якою базовим показником для розрахунку об'єкта оподаткування є бухгалтерський фінансовий результат до оподаткування, який в подальшому коригується на різниці, прямо визначеній Податковим кодексом України. Однак, як свідчить практика, така модель оподаткування прибутку підприємств потребує реформування і удосконалення. Це пов'язано із тим, що інституційний, політичний та економічний рівень розвитку України суттєво різниться від рівня розвитку європейських країн.

На підставі аналізу робочої групи, створеної при Міністерстві фінансів України, запропоновано доповнити Податковий кодекс України Розділом III «Податок на виведений капітал». У ньому деталізовано всі елементи правового механізму позначеного податку – платники, об'єкт, база й т.д.

На відміну від податку на прибуток, податок на виведений капітал має зовсім іншу концепцію – оподаткуванню підлягає не фінансовий результат, а

певні операції. Перелік таких операцій об'єднує одна спільна риса – виведення коштів з обороту підприємства. Саме виведення капіталів у вигляді дивідендів чи інших подібних платежів на користь власників є одним з головних чинників стримування інвестиційного розвитку [2].

За повідомленням Національного банку України, через дивіденди в 2018 році з країни було виведено 1,8 млрд доларів. Враховуючи, що при сплаті дивідендів бізнес у найкращому випадку сплачує в середньому 2,6% або взагалі 0%, то якби в Україні діяв ПнВК (ставка при виводі коштів 15%), бюджет отримав би додаткові 270 млн доларів тільки з цих операцій [3].

Ключовим аргументом, на який опираються у дискусіях щодо впровадження податку на виведений капітал, є сума очікуваних втрат бюджету. Міністерство фінансів України та Міністерство економічного розвитку і торгівлі України оперують цифрами на рівні 23 млрд грн. Парламентський комітет з питань податкової та митної політики прогнозує суму втрат у розмірі 20 млрд грн.

Водночас адміністративне навантаження на бізнес не збільшиться, а навпаки знизиться. Компенсатором виступить українська економіка, яка буде рости швидше — не менше ніж на 1,5-2% ВВП в рік. Крім того, опоненти податку на виведений капітал, у якості аргументів використовують досвід реформування сусідніх країн. Однак у Молдові ніколи не було податку на виведений капітал, замість цього в країні залишили класичний податок на прибуток, звільнивши від оподаткування реінвестовані кошти. Не можна також порівнювати надходження інвестицій в Грузії та Латвії, оскільки Грузія ввела Податок на виведений капітал, в 2017 році, а Латвія з 2018 року. Але навіть за попередніми даними в Грузії за 10 місяців отримали на 1,2% більше податку, ніж за аналогічний період до його введення.

Попри всі дискусії, доцільність введення законопроекту «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо податку на виведений капітал» очевидна. Зокрема, тому що встановлюються прості правила оподаткування,

спрямовані на встановлення простих і прозорих правил оподаткування, що дозволить досягти таких цілей:

1) спрощення адміністрування податку, шляхом впровадження простих правил розрахунку податку та звітності щодо нього;

2) припинення практики незаконного встановлення показника податкового навантаження у вигляді відсотку від обороту платника податку;

3) зменшення кількості податкових перевірок та пов'язаних із цим податкових спорів;

4) створення сприятливих умов для залучення іноземних інвестицій та зупинити відтік капіталу з України;

5) мінімізація «спілкування» платника податку з податковим органом;

6) відновлення справедливості в оподаткуванні шляхом вирівнювання податкового навантаження між середнім та великим бізнесом та ін. [1].

Отже, в цілому запропонований механізм податку на виведений капітал заслуговує на підтримку, бо направлений на оздоровлення економіки країни, створення сприятливого інвестиційного клімату з метою залучення інвестицій (в тому числі й іноземних) в економіку країни. Однак його впровадження, на жаль, не надасть швидких результатів [2].

Список використаних джерел

1. Глазкова К. Податок на виведений капітал – реформа, на яку чекає бізнес. Економічна правда. URL:

<https://www.epravda.com.ua/columns/2018/02/14/634052>

2. Токарева К. О. Податок на виведений капітал в Україні: сутність та перспективи, 2018. URL:

<http://ndipzir.org.ua/wp-content/uploads/2018/04/Tokarieva.pdf>

3. Гринь Т. Податок на виведений капітал: чи готова Україна до податкових нововведень. Економічна правда. URL:

<https://www.epravda.com.ua/publications/2017/12/12/632051>